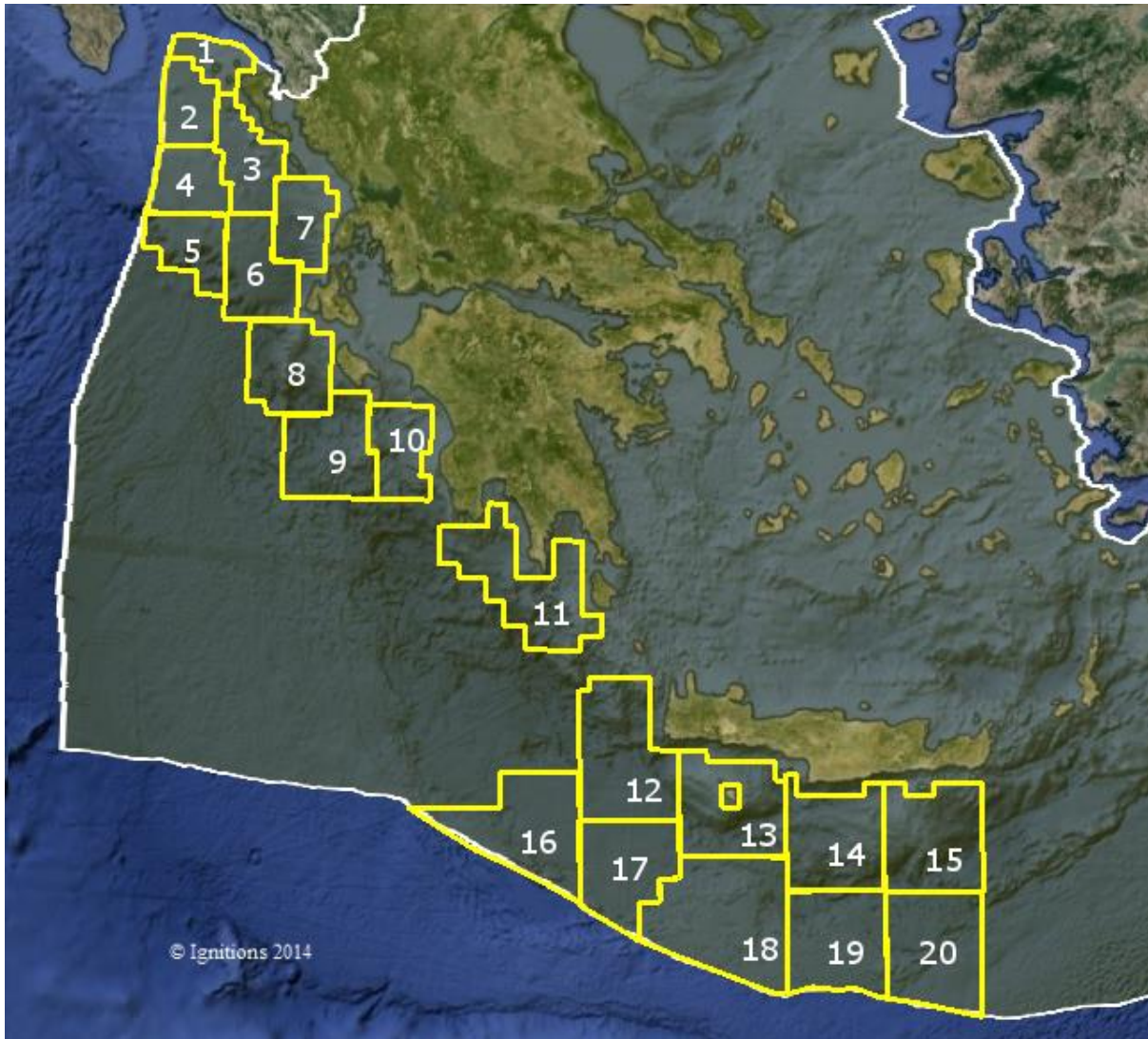

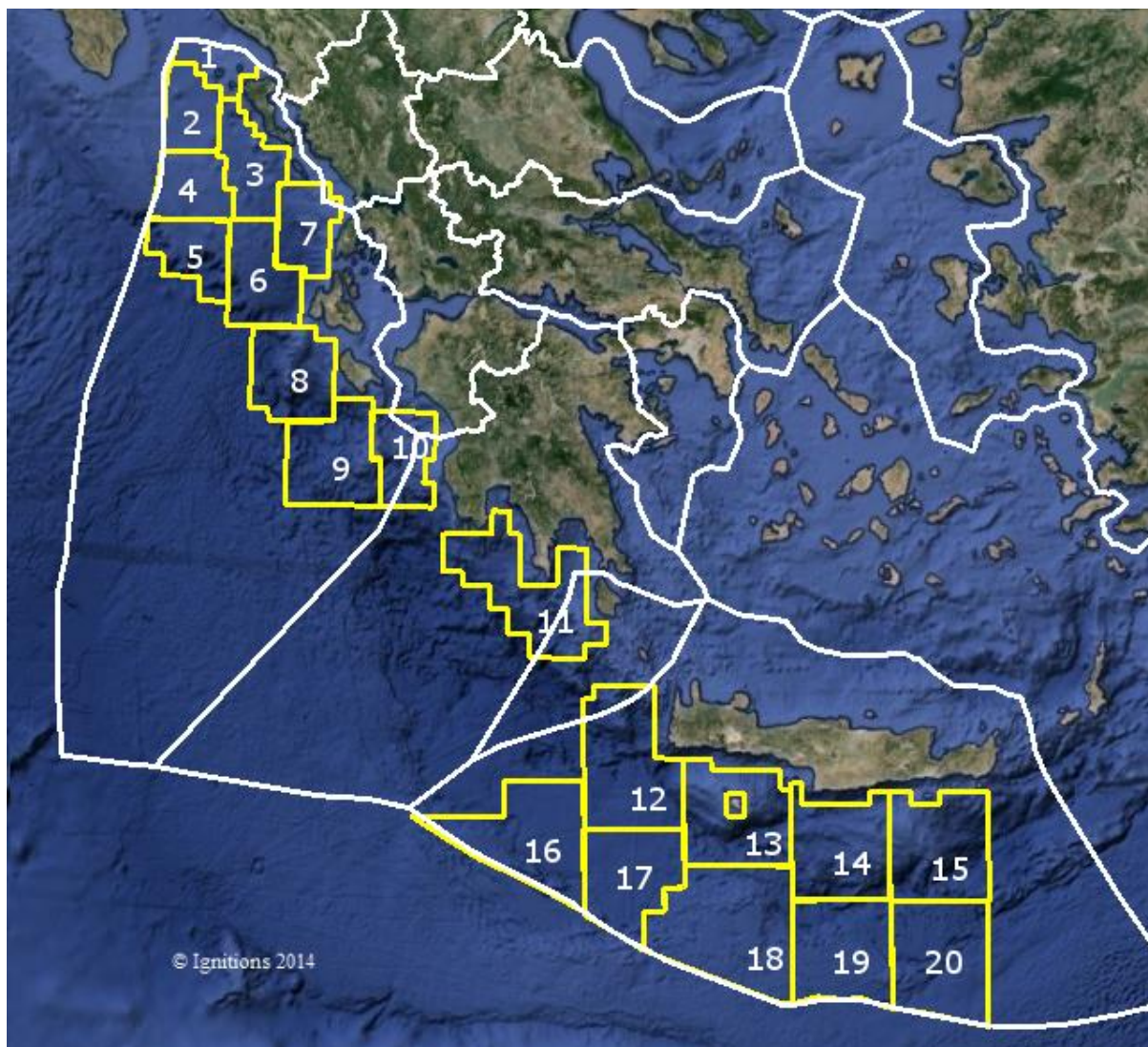
Διάλεξη του Ν. Αυγερού στο The Economist Events – 18th Roundtable with the Government of Greece:

The big rethink for Europe - The big turning point for Greece 10/07/2014

Θα ήθελα να απαντήσω πάνω στα λεγόμενα του κ. Παπαγεωργίου αλλά και του κ. Παλαιολιάννη, οι οποίοι τα είπαν βέβαια σωστά με έναν διπλωματικό τρόπο και, φαντάζομαι ότι, άφησαν το στρατηγικό στο τέλος. Άρα, αυτό που βλέπετε στην εικόνα είναι τα νέα είκοσι θαλάσσια οικόπεδα όσον αφορά στο θέμα των υδρογονανθράκων. Άρα είμαστε μέσα στο πλαίσιο της ελληνικής ΑΟΖ, για την οποία, όπως πάντα με τα ελληνικά δεδομένα, λειτουργούμε κάπως ανάποδα. Σημασία έχει ότι αυτά τα οικόπεδα υπάρχουν και τώρα κάτι στο οποίο δεν πίστευαν οι ίδιοι οι Έλληνες είναι μπροστά τους και πρέπει να καταλάβουμε ως προς αυτά που κάνουμε και εδώ και σήμερα, ότι το μέλλον έχει αρχίσει, απλώς μερικοί πρέπει να το καταλάβουν. Εδώ έχετε λοιπόν είκοσι οικόπεδα με έναν τρόπο συμπαγή. Βλέπετε 9, το 11 είναι εξωτερικό και μετά έχουμε άλλα 9 Νότια της Κρήτης. Αυτό μας δίνει μια δυνατότητα που είναι πολύ μεγάλη. Είμαστε εκτός των 6ΝΜ. Έχουμε ένα πλαίσιο το οποίο ακουμπάει τις τρεις μέσες γραμμές. Έχει ενδιαφέρον, γιατί πολύ συχνά μας λένε ότι η μέση γραμμή είναι κάτι που είναι πολύ ακραίο σαν στοιχείο. Άρα οι έρευνες της PGS έγιναν μέχρι τη μέση γραμμή και για την Αλβανία και για την Ιταλία και για τη Λιβύη. Ακούσαμε διάφορα πράγματα για τις χώρες που είναι γύρω μας, αυτό που βλέπουμε πάνω στην εικόνα - και η εικόνα λέει πολλά πράγματα μπορεί και περισσότερα από χίλιες λέξεις - είναι ότι ακουμπάμε όντως πάνω στη μέση γραμμή και έχουμε οικόπεδα, όπως βλέπετε από το 1, 2, 4, 5 και το 16 έως το 20, που προσδιορίζουν ένα πλαίσιο, που είναι ξεκάθαρο και σημαίνει ότι πρακτικά θα πιέσουν πάνω στο θέμα και των οριοθετήσεων. Έχουμε ήδη την αρχή διαβουλεύσεων με την Ιταλία από το 2013. Αυτό το πλαίσιο λοιπόν μας δίνει την ικανότητα, δηλαδή την δυνατότητα, να εκφραστούμε πολύ πιο συγκεκριμένα. Τι εννοώ με αυτό; Τα οικόπεδα έχουν ένα μεγάλο μέγεθος, πολύ συχνά, ξέρετε, το μέγεθος των οικοπέδων βασίζεται σε μαθηματικά και σε γεωλογία. Εδώ μας επιτρέπει να έχουμε μεγάλες επενδύσεις μεγάλης αξίας και όχι να κάνουμε λάθη όσον αφορά στα μεγέθη, που είδαμε ακόμα και στο Ισραήλ, που προσπαθεί να τα τροποποιήσει για να κάνει μεγέθη που είναι του τύπου της Κύπρου. Έχουμε είκοσι μεγάλα οικόπεδα. Είναι σε στρατηγικές θέσεις και όσον αφορά στη γεωστρατηγική και τη γεωοικονομία. Και αυτό μας επιτρέπει να ασχοληθούμε με το μέλλον. Διότι, όπως βλέπετε τα μεγέθη είναι άλλης τάξης, που δεν μπορούσαμε να προβλέψουμε όχι μόνο πριν μερικά χρόνια, αλλά πριν μερικούς μήνες. Αυτό που έχει σημασία, όπως το βλέπετε στην εικόνα, είναι ότι δημιουργούμε ένα πλαίσιο, που είναι μια ζώνη επαφής ήδη με τρεις χώρες. Θα δείξουμε και στις επόμενες ότι δεν είναι μόνο αυτό.

Εδώ σας δείχνω και το θέμα των περιφερειών ταυτόχρονα με τα οικόπεδα, γιατί όπως ξέρετε ο Νόμος περί υδρογονανθράκων 2289/1995, που τροποποιήθηκε το 2011 με την τροπολογία 4001, προβλέπει ότι το 5% των απολαβών του ελληνικού δημοσίου πηγαίνει κατευθείαν στην περιφέρεια. Άρα εδώ - μιλάω τώρα αποκλειστικά στους Έλληνες - μπορείτε να εκφραστείτε ακόμα και τοπικιστικά και να ξαναθυμηθείτε ποια είναι η περιοχή σας και ποια η περιφέρεια, γιατί αυτές οι απολαβές θα είναι σημαντικές. Η ιδέα ποια είναι; Είναι ότι αυτό αλλάζει τα δεδομένα και μας επιτρέπει να σκεφτούμε συγκεκριμένα και έναν στρατηγικό σχεδιασμό και σε επίπεδο περιφέρειας. Πολύ συχνά οι περιφέρειες στην Ελλάδα μοιάζουν με υπερδημαρχίες, ενώ θα πρέπει να καταλάβουν ότι τώρα με την ΑΟΖ γίνονται υποκρατικές οντότητες.

Θα ήθελα να σας δείξω τώρα αυτό που έχει σημασία σε σχέση με τα δεδομένα και τα πιο εξωτερικά. Πολύ συχνά έχετε ακούσει για την ευρωπαϊκή ομπρέλα - υπάρχει ακόμα και μια παρεξήγηση σε σχέση με την Ευρωπαϊκή ΑΟΖ. Επισημαίνω ότι η Ευρωπαϊκή ΑΟΖ είναι μια γεωπολιτική ιδέα και όχι μια νομική ιδέα, αλλά μπορείτε να δείτε πάνω σε αυτήν την εικόνα, όπου βλέπετε ακόμα και το FIR. Άρα σας δείχνω σε αυτήν την εικόνα τα όρια της ελληνικής ΑΟΖ, τα είκοσι οικόπεδα και ταυτόχρονα τα FIR που βλέπετε: Τίρανα, Ρώμη, Μπρίντζι, έχουμε από την Τρίπολη και το Κάιρο. Αυτό που δεν έχουν αντιληφθεί ακόμα και μερικοί από τους δικούς μας είναι ότι τα οικόπεδα βρίσκονται ήδη σε περιοχές, οι οποίες συνιστούν μια αλλαγή φάσης όσον αφορά στις σχέσεις μας. Π.χ. πολλοί από εμάς θεωρούν ότι δεν έχουμε καμία σχέση με την Μάλτα, βλέπετε απλώς από μόνοι σας ότι τα οικόπεδα 12, 16 και 17 βρίσκονται στο FIR της Μάλτας. Και γι' αυτό καταλαβαίνουμε γιατί μιλήσαμε για σύζευξη και όχι μόνο για υπογραφές. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι ότι, ενώ έχουμε μια επαφή ήδη με την Αλβανία, την Ιταλία και τη Λιβύη, μέσω των FIR έχουμε μια επαφή ήδη και με τη Μάλτα και με την Αίγυπτο. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι αυτά τα οικόπεδα θα παίξουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο ήδη από τώρα που υπάρχουν κι ακόμα πιο σημαντικό

όταν θα περάσουν στην φάση του Σεπτεμβρίου. Αλλά αυτό που έχει σημασία είναι να καταλάβουμε όλοι μας ότι εδώ η πραγματικότητα - μιλήσαμε και για ρεαλισμό, ξέρετε όμως ότι μόνο οι ουτοπίες παράγουν πραγματικότητα - ο ρεαλισμός συνήθως παράγει την προηγούμενη και μετά πρέπει και να την διορθώσουμε κιόλας. Άρα, η Ελλάδα έχει παρελθόν. Είναι καλό να κοιτάζουμε και το παρελθόν μας. Μερικοί έχουν ξεχάσει μερικά θέματα πολύ απλά, όπως το να έχεις πολλά καράβια στη Σαλαμίνα, όταν έχεις έναν εχθρό, είναι καλό να έχεις προηγουμένως ασήμι στο Λαύριο, το να έχεις έναν χρησμό, που σου λέει ότι πρέπει να χρησιμοποιήσεις μερικά στοιχεία, που έχουν σχέση με το ξύλο, είναι πολύ καλό αν ξέρεις να τα ερμηνεύσεις, γιατί έχεις προετοιμαστεί ήδη δεκαπέντε χρόνια πριν. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι εδώ έχει αρχίσει αυτή η διαδικασία και βλέπουμε τώρα ότι αυτό που θεωρούσαμε ότι ήταν απλώς κάτι το περιορισμένο, που θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι μια ΑΟΖ de facto, σιγά-σιγά θα πιέσει τόσο πολύ που θα έχουμε αυτήν την ΑΟΖ de jure. Και αυτά τα οικόπεδα, όπως ξέρετε, θα ενσωματωθούν και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως επίσημα οικόπεδα ενός κράτους μέλους, το οποίο στην πραγματικότητα μπορεί στην περιοχή - το είπαν με ένα λίγο διπλωματικό τρόπο, αλλά αυτή είναι η ιδέα - να παίξει έναν ρόλο πολύ σημαντικό και να αποτελέσει μάλιστα και μια αιχμή του δόρατος στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Γιατί κάτι που ξεχνάμε πολύ συχνά και εμείς οι ίδιοι οι Έλληνες, είναι ότι η ελληνική ΑΟΖ είναι η δεύτερη μεγαλύτερη ΑΟΖ στην Μεσόγειο. Άμα βάλετε την ελληνική ΑΟΖ με την κυπριακή ΑΟΖ μαζί - ας πούμε την ΑΟΖ του Ελληνισμού, για να τα πούμε πιο ντόμπρα και σταράτα - είναι η μεγαλύτερη ΑΟΖ της Μεσογείου. Κατά συνέπεια, όταν είμαστε δίπλα στα κοιτάσματα, άμα κοιτάξουμε ότι τα τρία καλύτερα κοιτάσματα offshore στον κόσμο βρίσκονται Λεβιάθαν, Ταμάρ, και Αφροδίτη, καταλαβαίνουμε ότι ο ρόλος της Ελλάδας μέσα σε αυτό το πλαίσιο σε συνεργασία με την Κύπρο, μπορεί να μας δώσει μια δυνατότητα όχι μόνο να είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά να λειτουργούμε σε επίπεδο ενεργειακό, όχι πια μόνο ως πέρασμα - όπως το ακούσαμε - αλλά και ως παραγωγοί, που σημαίνει πρακτικά ότι συνοδοιπορούμε με το πλαίσιο της ενεργειακής ασφάλειας, δεν μπαίνουμε σε ένα ανταγωνιστικό, αλλά, θα έλεγα, πιο πολύ συναγωνιστικό και σε άμιλλα. Και υπενθυμίζω σε όλους ότι αυτά τα οικόπεδα είναι για γύρο παραχώρησης. Κατά συνέπεια, οι επενδυτές όταν βλέπουν τους χάρτες, που έχουμε και με την PGS και με την BEICIP, βλέπουν ότι έχουμε όντως προοπτικές, οι οποίες έχουν αρχίσει από τώρα. Άρα, τελειώνω λέγοντας ότι, είναι καλό να κοιτάζουμε το παρόν, είναι καλό να κοιτάζουμε την επόμενη μέρα, αλλά αυτός που κοιτάζει μόνο την επόμενη μέρα ασχολείται με τον καιρό. Εμείς εδώ και αιώνες με τον Ελληνισμό ασχολούμαστε με τον χρόνο. Άρα κοιτάζουμε λίγο πιο πέρα, για να πάμε λίγο πιο μετά. Ευχαριστώ πολύ, να είστε καλά.

